

בש"פ 2511/16 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2511/16

כבוד השופט צ' זילברטל
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

פלוני

המשיב:

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

כ"א באדר ב התע"ו (31.3.2016)

תאריך הישיבה:

עו"ד תומר סגלוביץ
עו"ד ארז בר צבי

בשם המבקשת:
בשם המשיב:

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996, בגדרה מבוקש כי מעצר המשיב יוארך בתשעים ימים החל מיום 10.4.2016 או עד למתן פסק דין בעניינו בתפ"ח 11083-04-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

יצוין, כי הרקע להליך דנא, וכן ההליכים הקודמים בעניינו של המשיב, פורטו בהרחבה בהחלטות קודמות של בית משפט זה (בש"פ 4327/15 שניתנה על-ידי השופט ס' ג'ובראן ביום 25.6.2015; בש"פ 54/16 שניתנה על-ידי השופט מ' מזוז ביום 1.7.2016), ועל כן אחזור בקצרה אך על עיקרי הדברים.

כתב האישום והליכי המעצר

1. ביום 12.4.2015 הוגש כתב אישום נגד המשיב, המחזיק שני אישומים, ובהמשך, ביום 21.4.2015 הוגש כתב אישום מתוקן שהוסיף על כתב האישום המקורי שני אישומים נוספים. כתב האישום המתוקן שהוגש נגד המשיב, מייחס לו שורה של עבירות מין שביצע או ניסה לבצע בשתיים מאחייניותיו, בביתו ובגיסתו, בהיותן קטינות. במסגרת כתב האישום המתוקן מיוחסות למשיב שלוש עבירות של מעשה מגונה בקטינה בת משפחה; ניסיון למעשה מגונה בקטינה בת משפחה; והטרדה מינית.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו (מ"ת 11094-04-15). בדיון מיום 14.4.2015, לבקשת בא-כוח המשיב, הורה בית המשפט על עריכת תסקיר מעצר בעניינו. בהמשך, בהחלטתו מיום 7.6.2015 הורה בית המשפט על מעצר המשיב עד לתום ההליכים. לאחר שבהחלטות קודמות נקבע כי מתקיימת תשתית ראייתית לכאורית כמו גם עילת מסוכנות סטטוטורית, נדרש בית המשפט בהחלטתו לבחינת אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר מוצעת – שחרור למעצר בית מלא בבית אביו של המשיב בבית שמש בפיקוח אביו, אמו ואחיו. צוין, כי שירות המבחן קבע בתסקירו שניתן להמליץ על שחרור המשיב בפיקוח המוצע, אם כי רק בחלופה המצויה במיקום מרוחק יותר ממקום מגוריהן של המתלוננות – ירושלים ובית שמש. בית המשפט עמד על כך שבעבירות מעין אלו המיוחסות למשיב, אין לשחרר לחלופת מעצר בנקל, כאשר בצד זאת מתקיימות בעניינו של המשיב נסיבות נוספות המקשות על שחרורו לחלופה, בין היתר, עברו הפלילי המכביד הכולל 17 הרשעות קודמות, התרשמות שירות המבחן ביחס למאפייני אישיותו של המשיב והמלצתו בכל הנוגע למיקום חלופת המעצר המוצעת. נוכח האמור, הורה בית המשפט על מעצר המשיב עד תום ההליכים. כלפי החלטה זו הגיש המשיב ערר לבית משפט זה (בש"פ 4327/15), אשר נדחה ביום 25.6.2015, תוך שנקבע כי אין די בחלופת המעצר המוצעת, וכי ככל שתוצע חלופת מעצר אחרת על-ידי המשיב, גם אם זו תהיה ממוקמת בשכונה מרוחקת בתחומי ירושלים, יהיה ניתן להגישה לבחינה מחודשת של בית המשפט המחוזי.

3. ביום 13.7.2015 הגיש המשיב לבית המשפט המחוזי בקשה לעיון חוזר בהחלטה להורות על מעצרו עד תום ההליכים, בגדרה הציג חלופת מעצר בשכונת מאה שערים בירושלים בפיקוחם של שני מפקחים. לשם בחינת הבקשה הורה בית המשפט על עריכת תסקיר מעצר משלים לבחינת החלופה המוצעת. בתסקיר שהתקבל דווח כי אמנם המשיב ביקש להשתחרר לחלופת מעצר במסגרת ישיבה דתית בירושלים, אך לא נמסרו פרטים ספציפיים על החלופה ואיש מטעמו של המשיב לא יצר קשר עם שירות המבחן, באופן שלא אפשר את בחינת החלופה. ביום 13.8.2015 הורה בית המשפט על הכנת תסקיר נוסף בעניין חלופת המעצר המוצעת, תוך מתן פרטים נוספים ביחס אליה. עוד הובהר, כי ככל שתוצע חלופת מעצר נוספת בישיבה בקריית גת, יבחן שירות המבחן גם אותה. מהתסקיר שהוגש עלה, כי שירות המבחן התרשם שאין בחלופה שהוצעה בקריית גת כדי לספק מענה הולם לרמת הסיכון הנשקפת מן המשיב. בין היתר צוין, כי המסגרת המוצעת אינה מצויה תחת השגחה ופיקוח של גורמים מקצועיים, כאשר למפקחים אין היכרות מוקדמת עם

המשיב. ביום 27.8.2015 דחה בית המשפט את בקשת המשיב לעיון חוזר, תוך שאימץ את המלצות שירות המבחן. בצד זאת צוין, כי "יש מקום לעשות את המאמץ המתחייב לאיתור חלופה מתאימה", וכי ככל שתוצענה חלופות נוספות תוגש בקשה לעיון חוזר.

4. בחלוף תשעה חודשים, ומשטרם הסתיים משפטו של המשיב, הגישה המבקשת בקשה להארכת מעצרו בתשעים ימים. ביום 7.1.2016 קיבל בית משפט זה את בקשת המדינה (בש"פ 54/16). בשיקוליו ציין בית המשפט את חומרת מעשי המשיב והמסוכנות הנשקפת מהם; עברו הפלילי המכביד; והתסקירים השליליים בעיקרם שנתקבלו בעניינו. עוד צוין, כי משפטו של המשיב מתנהל בקצב משביע רצון.

5. באשר להליך העיקרי - נטען בבקשה כי שמיעת ההוכחות במשפטו של המשיב נמצאת לקראת סיום, כאשר עד כה הסתיימה פרשת התביעה והחלה שמיעת פרשת ההגנה. במועד הדיון בבקשה נמסר כי ביום 30.3.2016 הסתיימה גם פרשת ההגנה ונקבע לוח זמנים לשמיעת הסיכומים, כמו גם מועד למתן הכרעת דין - ביום 5.6.2016; דהיינו - במהלך הארכה המתבקשת.

טענות הצדדים

6. לטענת המדינה, המעשים המיוחסים למשיב מעידים על המסוכנות הנשקפת ממנו, כאשר זו מתעצמת נוכח עברו הפלילי המכביד. בהקשר זה הובהר, כי הגם שאין בעברו הרשעות בעבירות מין, הרי שריבוי הרשעותיו מעיד כי אין לתת אמון במשיב לצורך שחרורו לחלופת מעצר. עוד צוין, כי שירות המבחן לא שלל בתסקיריו קיומה של רמת סיכון לביצוע עבירות מין נוספות בעתיד. נוכח האמור נטען, כי יש להורות על הארכת מעצרו של המשיב.

7. בדיון שנערך בפני טען בא-כוח המשיב כי משהסתיימה שמיעת העדים, ובהם המתלוננות, יש מקום לשחרר את המשיב לחלופת המעצר בבית אביו שבעבר נפסלה אך בשל היותה בישוב בו מתגוררות (או אליו מגיעות) המתלוננות.

דיון והכרעה

8. דין הבקשה להתקבל. תחילה יודגש כי יש לייחס משקל רב לעובדה שמשפטו של המשיב אמור להסתיים במתן הכרעת דין במהלך הארכה המתבקשת, ולפיכך הוא מצוי ממש ב"ישורת האחרונה". בנוסף, שלילת החלופה המוצעת בבית האב בבית שמש נבעה, בעיקרו של דבר, מחשש ההשלכות שתהיינה לכך על המתלוננות נוכח מסוכנות המשיב, ולא דווקא בשל חשש מפני השפעתו על עדויותיהן. חשש זה עדיין עומד בתקפו וכל שנאמר בהחלטותיהם המפורטות של השופטים ג'ובראן ומזוז, שהוזכרו לעיל, נותר רלבנטי ואין צורך לחזור עליו שוב.

9. אני מאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים מיום 10.4.2016, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 11083-04-15 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ד באדר ב' התשע"ו (3.4.2016).

ש ו פ ט
